

2026.szeptember 2. – Szerda

Kafarnaumi tartózkodása idején Jézus a zsinagógából jövet betért Simon (Péter) házába. Simon anyósa éppen magas lázban szenvedett. Mindjárt szóltak is neki az érdekében. Jézus a beteg fölé hajolt, parancsolt a láznak, és a láz megszűnt. A beteg azonnal fölkel, és szolgált nekik. Napnyugtakor mindnyájan odavitték Jézushoz a betegeket, akik különféle bajokban szenvedtek. Mindegyikre rátette kezét, és meggyógyította őket. Sokakból gonosz lelkek mentek ki, és ezt kiáltozták: „Te vagy az Isten Fia!” Jézus azonban rájuk parancsolt, és nem engedte, hogy beszéljenek; azok ugyanis tudták, hogy ő a Krisztus. Amikor megvirradt, Jézus kiment egy magányos helyre; a népsokaság pedig keresésére indult, és meg is találta. Tartóztatták, hogy ne menjen el tőlük. Jézus azonban így válaszolt: „Más városoknak is hirdetnem kell Isten országának evangéliumát, mert ez a küldetésem.” Azután folytatta tanítását Galilea zsinagóáiban.

Lk 4,38-44

Elmélkedés:

Jézus betér Simon házába, ahol Péter anyósa magas lázzal betegen fekszik. Jézus „a beteg fölé hajolt, parancsolt a láznak, és a láz megszűnt”. A gyulladás azonnali, és az asszony rögtön fel is kel, hogy szolgáljon. Ez a kép egyszerre mutatja meg Jézus gyógyító erejét és az erre adott helyes választ: az, akit Jézus meggyógyít, nem zárkózik el, hanem szolgálni kezd. A nap végén pedig özönlének hozzá a betegek, megszállottak, szenvedők, s Jézus mindnyájukat meggyógyítja. Mégsem telepszik le, nem alapít rendelőt vagy csodaközpontot, hanem továbbindul, hogy máshol is hirdesse Isten országát.

Ez a szakasz két fontos jellemvonást emel ki Jézusról. Először: közel jön, személyesen, szeretettel hajol oda a szenvedő emberhez. Nem távolról tesz csodát, hanem belép a házba, a beteg személy élethelyzetébe. Másodszor: nem engedi, hogy a siker vagy a tömeg akarata irányítsa küldetését. Reggel visszavonul imádkozni – ebből nyeri erejét –, majd megy tovább, mert tudja, hogy küldetése nem szűkülhet egyetlen városra.

E két jellemvonás a tanítvány számára iránytűként szolgál: az imádságban elmélyült kapcsolatba kerülünk az Atyával, és nyitottak vagyunk arra, hogy a másik ember felé forduljunk. Mert akit Jézus felemel, meggyógyít, azt meghívja a szolgálatra is, a szív csendjéből fakadó szeretetre.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Te belépsz hétköznapi világunkba, és gyengéden fölénk hajolsz, amikor erőtlenek vagyunk. Hozzád hozom ma is minden gyengeségemet, testi-lelki sebemet, lázamat és levertségemet. Érints meg engem, és gyógyíts meg, hogy én is újra talpra álljak, és szolgálni tudjak másokat! Segíts, hogy úgy éljek, mint akit már megérintettél! És amikor hajlamos lennék csak a magam világába zárkózni, vezess tovább, új emberek és új helyzetek felé!